

Utrecht aan zee

we schrijven later we schrijven water
we schrijven nog zolang we niet drijven
maar Rotterdam is al ons Atlantis
en ook Amsterdam compleet verzopen
het verschil is gering maar
het water waait aan onze werven
en iedereen hier vlucht, vlucht
in de nieuwe flatruïnes van Overvecht,
van Overvecht mijn god, hoe erg moet het zijn
als je daar in wil vluchten
als de nood zo hoog is
dan, slechts dan,
zullen de urnen uit het columbarium
uit de kelders van de Dom zich openen
en alle kale bochelaars en
alle opgepotte klokkenluiders zich herpakken
laten de kelder de kelder
vinden de zolder vinden de touwen vinden de klokken
en in het ritme dat alleen de doden kennen
komen alle klokken van de Dom
alle klepels van de klokken van de Dom
in één grote golf naar beneden denderen
in een ritme dat alleen de doden kennen
zullen zij de beweging van de zee
dempen en tot staan brengen

Utrecht zal een haven zijn
de mooiste badplaats van de wereld
veilig gekust door onze kolkende klokken.

Nanne Nauta